

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Gaudi-Nagy Tamás (fél címe 1.) ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe.) felperesnek - a dr. Litresits Ügyvédi Iroda (fél címe 2., ügyintéző ügyvéd: dr. Litresits András) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. november 15. napján kelt 19.P.20.989/2015/13. számú ítélete ellen az alperes részéről 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit megváltoztatja és azt állapítja meg, hogy az alperes megsértette a felperes személyes adatok védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a 2014. október 6-án kelt tájékoztató levélben a felperes lakcímét a címzettekkel közölte.

A felperes sérelemdíj iránti keresetét elutasítja. Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket. A fennmaradó 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Ezt meghaladóan a felek a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket maguk kötelesek viselni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes régóta aktívan kiveszi a részét az alperes közérdekű ügyeinek intézésében. Ennek során évek óta rendszeresen részt vesz és felszólal az alperes képviselő-testületi ülésein és közmeghallgatásain, amelynek során kiemelt figyelmet szentelt az Észak-pesti Kórház (...) újjáépítésének. Az épület mielőbbi hasznosításának érdekében közérdekű beadvánnyal és kérelemmel fordult több állami szervhez és vezetőhöz. A felperes 2014 júliusában a helyi választópolgárok körében aláírásgyűjtést is végzett. Az aláírásgyűjtő íven az alábbi kérdés szerepelt:

„Akarja-e Ön, hogy ezen az orosz laktanya területen fürdő és uszoda létesüljön?”. A felperes a kezdeményezést támogatók körében 2440 aláírást gyűjtött össze.

A felperes az alperes 2014. október 12. napján megtartott helyi önkormányzati választásán a perben nem álló ... párt listáján szerepelt, mint képviselőjelölt, amely tény 2014. szeptember 2. napjától nyilvános volt. Az alperes polgármestere 2010. október 3. és 2014. október 27. közötti időszakban a perben nem álló ... volt.

A felperes az alperes 2014. szeptember 17. napján megtartott képviselő-testületi ülésén felszólalt, melynek kezdetén közölte nevét és a lakóhelyére vonatkozó adatokat. A felszólalás során közérdekű kérelmet terjesztett a képviselő-testület elé, amelyben kérte, hogy a képviselő-testület az Észak-pesti Kórház alatt lévő 7,5 hektár területen termál strandfürdőt (uszodát) alakítson ki, az ezzel kapcsolatos eljárást sürgősen indítsa meg. Ezzel egyidejűleg a felperes ... polgármester részére átadta a „Az ÉPK ... strandfürdő kialakításának támogatói” elnevezésű, 2440 aláírást tartalmazó aláírásgyűjtő-íveket. Felszólalása végén úgy nyilatkozott, hogy „a továbbiakban kijelentjük, hogy a 2013. évi V. törvény a személyiségi jog betartása mellett csak és kizárólag a fentiekben megjelölt feladatok megvalósítása céljából adtuk a nevünket és a címünket.”

... polgármester egy 2014. október 6. napján kelt, 65-8/2014. ügyiratszámú, két A/4-es oldal terjedelmű okiratot továbbított azok részére, akik a felperes kezdeményezését támogató aláíróívet aláírták. Az okiraton szerepel az alperes címe, az okirat fejléce az alperesre, valamint a polgármesterre történő utalást tartalmaz. Az okirat a „Tisztelt ...i Állampolgár!” megszólítást, első bekezdése az alábbiakat tartalmazza:

„A 2014. szeptember 17-i képviselő-testületi ülésen felperes neve (... szám alatti lakos) átadott egy számos aláírást tartalmazó dossziét a volt „orosz kórház” területén létesítendő uszoda kapcsán, amelyben az Ön neve is szerepel. Nevezett lakos a ... színeiben indul a 8. körzetben önkormányzati képviselőként, az aláírások gyűjtése a választások előtt néhány héttel kifejezetten pártpolitikai jellegű. Úgy tűnik számomra, hogy ezt a pártpolitikai akciót nevezett személy nem közölte Önökkel az aláírásgyűjtés során. ... úr közérdekű kérelme számos csúsztatást, lehetetlen követelést tartalmaz, ami a volt „orosz kórház” hasznosításával kapcsolatos eddigi és jövőben tervezett önkormányzati lépések nem ismeretéből fakadnak. Ezért szükségesnek tartom az Ön mélyebb és tényeken alapuló tájékoztatását az ügyben.”

A levél további 8 bekezdése az Észak-pesti Kórház hasznosítására vonatkozó tájékoztatást tartalmaz. Az okiraton ... polgármester neve, aláírása és „... Polgármesteri Hivatal Polgármester” feliratú bélyegzőlenyomat szerepel.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes megsértette a felperes 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (2) bekezdésben és a 2:45. § (1) és (2) bekezdésében védett, valamint 2:43. § d) pontjában nevesített becsülethez és jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az alperes a 2014. október 6-án kelt röpiratban valótlanul állította azt, hogy „a felperes közérdekű kérelme számos csúsztatást, lehetetlen követelést tartalmaz, ami a volt »orosz kórház« hasznosításával kapcsolatos eddigi és jövőben tervezett önkormányzati lépések nem ismeretéből fakadnak.” A felperes sérelmezte továbbá azt, hogy a levél a felperes állampolgári kezdeményezését egyértelműen pártpolitikai akciónak állítja be és olyan látszatot kelt, mintha a felperes csalárd módon megtévesztette volna az aláírókat. Azt nem vitatta, hogy közszereplő, azonban álláspontja szerint közszereplő sem köteles a valótlan tényállításokat elviselni.

Kérte továbbá, hogy a bíróság a Ptk. 2:51. § (1) bekezdésének a) pontja alapján állapítsa meg azt, hogy az alperes megsértette a felperes 2:42. § (2) bekezdésében és a 2:45. § (1) és (2) bekezdésében

védett, valamint a Ptk. 2:43. § e) pontjában nevesített személyes adatok védelméhez fűződő jogát akkor, amikor alperes felperes kifejezett nyilatkozata és tiltása ellenére nyilvánosságra hozta a felperes személyes adatai körében lakcímét a fenti röpiratban.

Mindezek alapján azt kérte, hogy az elsőfokú bíróság kötelezze az alperest a Ptk. 2:51. § c) pontja alapján, a megfelelő nyilvánosság előtt, saját költségén közlemény formájában az alperes által üzemeltetett saját honlapján, így a bpxv.hu internetes portál útján elégtétel adására az általa meghatározott szöveggel.

A felperes azt is kérte, hogy a bíróság az Info tv. 23. § (2) bekezdése alapján kötelezze az alperest 500.000 forint összegű sérelemdíj megfizetésére, és ezután 2014. október 6. napjától a kifizetés napjáig késedelmi kamat megfizetésére. Ezen kérelmét azzal indokolta, hogy a levél szétküldését követően ismeretlen személyek a lakóhelye közelében többször trágár kifejezéseket kiabálva hangoskodtak, őt és élettársát illetlen kifejezésekkel illették, telefonon is zaklatták.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, elsődlegesen az alperes perbeli legitimációjának hiányára hivatkozott. Álláspontja szerint a felperes rossz alperest választott, mert a felperes jelen perbeli igényeit kizárólag ... polgármesterrel, mint magánszeméllyel szemben érvényesítheti. E körben hivatkozott a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX törvény (Mötv.) 41. §-ára. Eseti döntésre hivatkozással előadta, hogy az önkormányzatok képviselő-testületi - jogi személyiség hiányában - perbeli jogképességgel nem rendelkeznek. Hangsúlyozta azt is, hogy ... polgármester a per tárgyát képező levél aláírása során nem az alperes képviselőjében, nem az önkormányzati feladatok ellátása körében, hanem mint magánszemély járt el, mivel a Mötv. 41. § (4) bekezdése alapján a képviselő-testület semmilyen hatáskört nem ruházott át a polgármesterre, nem adott felhatalmazást a polgármesternek arra, hogy ezt a röpiratot ilyen tartalommal közvéetegy. A képviselő-testület döntése nélkül a polgármesternek nincsen általános képviselői joga. Kiemelte, hogy a röpirat készítése nem tartozik a Ptk. 2:51. § (2) bekezdése szerinti közhatalom gyakorlása körébe.

Érdemben a felperes kereseti kérelmeit mind jogalapjukban, mind összecszerűségükben vitatta.

A becsületsértéssel, illetőleg a jóhírnév megsértésével összefüggő kereseti kérelem vonatkozásában azt adta elő, hogy álláspontja szerint a felperes közszereplő. Az alperes véleményt közölt és nem tényeket állított a felperes vonatkozásában. A közszereplőkről alkotott kedvezőtlen véleménynyilvánítás, értékítélet önmagában akkor sem alapoz meg személyiségvédelmet, ha az túlzó vagy felfokozott érzelmeket tükröz. A közéletben részt vevő személyeknek számolniuk kell azzal, hogy politikai ellenfeleik - különösen választási időszakban - tevékenységüket, szereplésüket kritikával illetik és erről a közvéleménynek tájékoztatják.

Az alperes a személyes adatok megsértésével összefüggő kereseti kérelem vonatkozásában azt adta elő, hogy maga a felperes volt az, aki az alperes nyilvános képviselő-testületi ülésén önként közölte a lakóhelyét az ott megjelentekkel. A testületi ülésről készült videó az Interneten jelenleg is bárki számára azonosítás nélkül elérhető.

Vitatta a kártérítés összecszerűségét és álláspontja az volt, hogy a felperes nem bizonyította az okozati összefüggést az alperes sérelmezett magatartása és állított kárai között.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes személyes adatok védelméhez fűződő jogát azzal, hogy a 2014. október 6-án kelt, a ... állampolgárai részére megküldött tájékoztató levélben a felperes személyes adatait közzétette. Kötelezte az alperest, hogy a fenti jogsértés miatt magánlevélben, a jogsértés megjelölésével, a felperestől kérjen bocsánatot.

Feljogosította a felperest, hogy a levél tartalmát nyilvánosságra hozza. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 250.000 forint tőkét és annak 2014. október 6. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan a bíróság a keresetet elutasította.

Felhívta a az elsőfokú bíróság a felperest, hogy fizessen meg az államnak a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó-főigazgatóság külön felhívására 18.000 forint eljárási illetéket.

Megállapította, hogy az alperes személyes illetékmentessége folytán a felmerült további 18.000 forint illetéket az állam viseli, egyéb költségeiket a felek maguk viselik.

Figyelemmel arra, hogy az alperes elsődlegesen perbeli legitimációjának hiányára hivatkozott, elsőként azt vizsgálta, hogy a perbe vitt jogot a felperes jelen per alperesével szemben érvényesítheti-e.

E körben ismertette a perben irányadó Ptk. 6:11. § (1) és (2) bekezdését, Mötv. 41. § (1) és (2) bekezdését, a Ptk. 6:1. § (1), 6:2. § (1) bekezdését, a 2:42. § (2) bekezdését.

Rögzítette, hogy a személyiségi jogok megsértése a jogosult és a kötelezett között abszolút szerkezetű jogviszonyt keletkeztet, ekként jogi személy esetében a Ptk. 2:42. § (2) bekezdés „mindenki” kitétele alatt mind a jogi személyt, mind a nevében eljáró, azt képviselő személyt érteni kell.

A perbeli, a polgármester fejlécével ellátott okiraton ... polgármester neve szerepel, azt ő írta alá, az aláírás mellett a polgármester bélyegzőlenyomata látható. Mindezek alapján úgy tekintette, hogy a perbeli okirat ... polgármestertől származik. E tényt a perben tanúként meghallgatott ... is elismerte.

A perbeli esetben megítélése szerint a Ptk. 2:51. § (2) bekezdése nem alkalmazható, figyelemmel arra, hogy a felperes által sérelmezett tájékoztató levél elkészítése és a kerületi állampolgárok részére történő továbbítása nem tekinthető közhatalom-gyakorlásnak.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint ... polgármester magatartása alperesnek történő betudásának alapja nem a Ptk. 2:52. § (1) bekezdése, hanem a Ptk.-nak a Mötv. 41. § (1) bekezdésére tekintettel alkalmazandó 6:11. § (1) bekezdése, amely törvényhely értelmében a polgármester az alperes feladat- és hatásköreit ellátó képviselő-testület törvényes képviselője.

Rámutatott arra is, hogy önmagában a tájékoztató levél alakiságai (az alperes nevének és címerének feltüntetése, ügyszám) folytán is bármely címzett okkal vont le következtetést arra, hogy az abban foglalt nyilatkozatot a polgármester mint az alperes képviselője tette meg. Hangsúlyozta ugyanakkor, hogy jelen per kereteit meghaladja mind a látszaton alapuló képviselet megvalósulásának, mind annak vizsgálata, hogy az alperesi tájékoztató levél alakiságai megfelelnek-e a jogszabályokban, illetőleg az önkormányzat ügyviteli szabályaiban foglaltaknak.

A kereset érdemére vonatkozóan ismertette a Ptk. 1:2. § (1) és (2) bekezdését, az Alaptörvény I. cikkét, a VI. cikk (2), a IX. cikk (1) bekezdését, a Ptk. 2:42. §, 2:43. § d) és e) pontjait, a 2:45. § (1) és (2) bekezdését, a 2:44. §-t. Az Alkotmánybíróság határozatai közül a 7/2014. (III. 7.) releváns rendelkezéseit.

Mindezek alapján a felperes keresetét megalapozottnak ítélte a személyes adatok védelmével kapcsolatos személyiségi joga megsértésének a megállapítására vonatkozóan, ugyanakkor a jóhírnév és a becsület sérelmére vonatkozó megállapítás vonatkozásában nem.

A lefolytatott bizonyítási eljárás, a felek nyilatkozatai, a csatolt okiratok és a perben meghallgatott tanúk vallomásai alapján tényként állapította meg, hogy a felperes mintegy 30 éve rendszeresen részt vesz az alperes képviselő-testületi ülésein és közmeghallgatásain, aktívan részt vállal az alperes közérdeklődésre számot tartó ügyeinek intézésében, és kifejezetten az Észak-pesti Kórház újjáépítése ügyének előbbre vitelében, az alperes 2014. évi helyi önkormányzati választásán pedig jelöltként szerepelt a ... képviselőlistáján. Mindezek alapján közszereplőnek minősül, ezért a fenti témákban a bárkitől származó véleménynyilvánítások tekintetében fokozottabb tűrési kötelezettség terheli.

Vizsgálta a felperes által sérelmesnek tartott közlemény tartalmát és megállapította, hogy az a felperesre vonatkozó, az alperes értékelési körébe vont tényekből levont következtetéseket, tényállítások formájában kifejezésre jutó véleményt tükröz, ezért azok valóságtartalma nem vizsgálható. A sérelmezett közlések kifejezőmódjukban nem voltak indokolatlanul bántóak, sértőek, azok a politikai vita részét képezték, melyek tartalmát illetően a bíróság nem hivatott állást foglalni.

A személyes adatok sérelmével kapcsolatos kereseti kérelem tárgyában ismertette az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Info tv.) 3. § 2., 7., 9-11 pontjait, a 4. § (1) bekezdését, az 5. § (1) bekezdését, a 6. § (6)-(8) bekezdéseit, a Ptk. 2: 43. § e) pontját, a 6:8. § (3) bekezdését.

A lefolytatott bizonyítási eljárás során a felperes által becsatolt, az alperes 2014. szeptember 17. napján megtartott képviselő-testületi üléséről készült jegyzőkönyv alapján tényként állapította meg azt, hogy a felperes a képviselő-testületi ülésen, a közérdekű kérelem előterjesztését követően szóban, kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy nevét és lakóhelyét a 2013. évi V. törvényben foglalt személyiségi jog betartása mellett csak és kizárólag a megjelölt feladatok megvalósítása céljából bocsátotta rendelkezésre.

A felperes az adatkezelés Info tv. 4. § (1) bekezdésében foglalt célját egyértelműen akként határozta meg, hogy az kizárólag a közérdekű kérelemre vonatkozó beadvány elintézéséhez kapcsolódhat. Nyilatkozata így - figyelemmel a Ptk. 6:8. § (3) bekezdésében, valamint az Info tv. 6. § (8) bekezdésében foglaltakra - semmiképpen sem értelmezhető kiterjesztően úgy, miszerint a felperes hozzájárulását adta ahhoz, hogy lakóhelyére vonatkozó személyes adatát az alperes területén lakóhellyel rendelkező állampolgárok megismerjék.

Ezt meghaladóan, az alperesi védekezésre figyelemmel rögzítette, hogy a felperesnek az alperes képviselő-testületi üléséről készült kép- és hangfelvétel nyilvánosságra hozatalára vonatkozó esetleges hozzájáruló nyilatkozata sem értelmezhető az ott közölt személyes adatok harmadik személyek számára más módon történő hozzáférhetővé tételéhez való hozzájárulásként.

Mindezek alapján megállapította, hogy az alperes a felperes személyes adatokhoz fűződő jogát megsértette. Az elégtétel adás körében a felperes keresetét részben találta megalapozottnak, figyelemmel az események óta eltelt időre is. Elégészesnek találta a magánlevélben történő bocsánat kérést azzal, hogy feljogosította a felperest annak nyilvánosságra hozatalára.

Az Info tv. 23. § (2) bekezdése alapján a felperes sérelemdíj iránti igényét 250.000 forint erejéig találta megalapozottnak. Mérlegelése során figyelemmel volt a jogsértés súlyára, a felperesre és környezetére gyakorolt hatására. Az okozati összefüggés körében értékelte, hogy a felperest zaklató személyek a perbeli levél postázását követően jelentek meg lakhelyénél, ezt követően került sor a sértő tartalmú telefonhívásokra is. Az összecszerűség tekintetében azt, hogy közvetlen hatósági beavatkozást maguk az érintettek sem tartottak szükségesnek, hiszen feljelentést nem tettek, a

felperes közéleti tevékenysége nem csökkent.

A kamatok fizetéséről a Ptk. 6:48. § és 6:532. § alapján rendelkezett. A felek pernyertességének, pervesztességének arányát egyenlő mértékűnek ítélte, ezt figyelembe véve rendelkezett a perköltség viseléséről.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést.

Kérte a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 233. § (1) és a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság által meghozott ítélet (a keresetnek részben helyt adó részében) megváltoztatását, a felperes valamennyi kereseti kérelmét elutasítását és a csatolt ügyvédi meghatalmazásban foglalt tényvázlalt kivonat alapján felperest 200.000 forint+áfa elsőfokú és 60.000 forint+áfa másodfokú perköltség megfizetésére kötelezni a felperest.

Kifogásolta az indokolás pontatlanságát, mert a felperes 30 éves közéleti tevékenysége nem volt igazolt, önkormányzati státusszal soha nem rendelkezett.

Észrevételezte, hogy az indokolás második bekezdésének utolsó mondata is téves a polgármesteri megbíztatás lejártát illetően. Megismételte ezzel együtt a Möt. rendelkezéseit, amelyek alapján továbbra is az volt az álláspontja, hogy igényét a felperes a polgármesterrel szemben, nem pedig az alperessel szemben érvényesítheti. Idézte e körben a Kúria egy választási ügyben hozott határozatában a polgármester jogkörére vonatkozó megállapításokat. Hangsúlyozta, hogy önkormányzati eljárás hiányában nincs olyan ügy, melynek intézése során a polgármester a képviselő testület felhatalmazásával eljárhatott volna a levél megírásakor.

A felperes felróható magatartása körében idézte a Ptk. 1:3. § (1) és (2) bekezdését, az 1:4. § (2) bekezdését. Hivatkozott arra, hogy a felperes a 2014. szeptember 17-ei képviselő-testületi ülését úgy kezdte, hogy:

„Köszönöm a szót. felperes neve vagyok a ...-ból...”

Az ülésről készített videofelvétel ezt alátámasztja, az bárki számára korlátozás nélkül hozzáférhető, megtekinthető. Felszólalása végén csak az aláírók nevében nyilatkozott úgy, hogy csak a fent megjelölt célok megvalósítása érdekében járulnak hozzá adataik kezeléséhez. Ebből az következik, hogy egyrészt felperes a saját maga által, nyilvánosan „bemondott” neve és lakcíme vonatkozásában nem kért zárt kezelést, nevének és lakcímének felhasználását nem tiltotta meg.

Másrészt pedig a videofelvétel alapján tény, hogy maga a felperes nyilvánosan (nem zárt borítékban) felszólalásának első mondatában kiadta a nevét és a címét, amelynek felhasználása nyilvános levél formájában történt válaszadás keretében nem lehet jogellenes. A felperes lakcímének közlésére beazonosíthatósága érdekében került sor.

A sérelemdíj körében hivatkozott arra, hogy a felperes élettársának tanúvallomása cáfolja az őket ért inzultusok és a perbeli irat közötti ok-okozati összefüggést. Azt megszerzésében is eltúlzottnak tartotta.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Hivatkozott arra, hogy ... polgármester megbíztatása a rendelkezésére álló igazolás szerint is - a választási eljárást követően benyújtott jogorvoslati kérelmek elbírálására is tekintettel - 2014. október 27-ig állt fenn. A perben tett tanúvallomása szerint maga is úgy tekintette polgármesterként küldi meg a címzetteknek a perbeli levelet. Észrevételezte, hogy a felperes által hivatkozott eseti döntés más jellegű ügyben született, ezért tényállása sem hasonló a perbeli üggyhöz. Érdemben álláspontja szerint az elsőfokú ítélet megalapozott. A felperes testületi ülésen történt bemutatkozása, melynek során nevét és lakcímét közölte nem jelenti az alperes felhatalmazását arra, hogy egy felperest sértő

levélhez ezeket az adatokat felhasználja.

A fellebbezés részben alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével csak részben értett egyet, ezért határozatát a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (3) bekezdése szerint, csak a fellebbezéssel érintett részben bírálhatta felül az elsőfokú bíróság ítéletét.

Helytállóan állapította meg azt az elsőfokú bíróság, hogy a sérelmezett levelet a polgármester e minőségében küldte szét, ennek során nem magánemberként járt el. Az elsőfokú bíróság által helyesen idézett jogszabályi rendelkezések alapján - melyeket a másodfokú bíróság nem ismétel meg - más nem állapítható meg. Annak perdöntő jelentősége nem volt, hogy ... a polgármesteri tisztséget október 12-ig vagy 27-ig töltötte-e be, mert a levél kelte október 6. napja. A tényleges postázás időpontja irreleváns.

Nem helytálló az alperes hivatkozása arra, hogy olyan ügy nem volt, amelyben a polgármester hivatalosan eljárva levelezhetett volna. A 2016. október 6-án kelt „Tisztelt ...i Állampolgár!” megszólítású levélen ugyanis 65-8/2014. ügyszám szerepel azzal, hogy a címzett válaszában ezen ügyiratszámra hivatkozzon. A levél, a testületi üléseken többször is szóba került ...i közügyre vonatkozó információkat tartalmazza, amit a polgármester fejlécével ellátott, az ő hivatali bélyegzőjének lenyomatát, aláírását tartalmazó okirat formájában küldték szét. ... a 11. sorszámú jegyzőkönyvben tanúként azt adta elő, hogy a levél a kerületi lakosok tájékoztatásának érdekében készült, az jogi kontrollon ment keresztül, azt az önkormányzat nevében írta alá, bizonyos részét maga fogalmazta, bizonyos részeit a kabinet. Konkrét közigazgatási eljárás nem indult a termálfürdő megvalósítása érdekében, mindössze kezdeményezték az érintett ingatlan tulajdonba vételét a Magyar Államnál. Sem ezzel kapcsolatosan, sem a levél szétküldésével kapcsolatosan formális testületi ülés nem volt.

Mindezek alapján helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság az alperes perbeli legitimációját. Ilyen típusú kommunikációhoz ugyanis, mint amilyen a termálfürdőre vonatkozó állampolgári kezdeményezés tárgyában az önkormányzat és a kerületi lakók között kialakult, a polgármester konkrét államigazgatási ügy hiányában is az alperes nevében jár el, amikor tájékoztatást ad.

Egyetértett a másodfokú bíróság azzal is, hogy az alperes magatartása jogsértő volt, amikor a felperes lakcímét, mint személyes adatát felhatalmazása nélkül közölte a levélben. A Ptk. 2:43. § e) pontja nevesített személyiségi jogként jelöli meg a magántitokhoz és a személyes adatok védelméhez való jogot, melynek megsértése személyiségi jogsértést eredményez. A személyes adatok jogszerű kezelésének részletszabályait az Info tv., mint sarkalatos törvény elsőfokú bíróság által is ismertetett rendelkezései tartalmazzák. Mindennek eredője pedig az Alaptörvény VI. cikkének (2) és (3) bekezdése. A törvény személyes adatokra vonatkozó rendelkezései az önrendelkezési jog, mint alapjog talaján állnak. Azt aktív jogként szabályozza, melynek alapvetése, hogy az érintett személy jogkörébe helyezi annak eldöntését személyes adatait milyen körben engedi felhasználni. Ezt igazolja az Info tv. 5. § (1) bekezdése, ami alapján személyes adat elsődlegesen akkor kezelhető, ha ahhoz az érintett hozzájárul, vagy törvény, meghatározott esetben önkormányzati rendelet azt kötelezővé teszi. A perbeli esetben az alperes adatkezelési jogosultsága - törvényi felhatalmazás hiányában - csak a felperes hozzájárulásán alapulhat, ami a perben

sérelmezett levél esetében hiányzott.

A másodfokú eljárás során tett személyes nyilatkozata és a felmutatott aláíróívekből megállapítható, hogy azokon aláíróként a felperes nem szerepel, ezért az önkormányzati ülésen tett felszólalása végén elhangzott közlése, ami az aláíró íveken szereplő adatok felhasználásával volt kapcsolatos rá nem vonatkozott. Miután azonban a felperes maga volt az előterjesztője annak a kérelemnek, amelyet az aláírók támogattak az a nyilatkozat, hogy az ezen ügygel kapcsolatosan az alperes részére megismerhetővé tett személyes adataik felhasználásához csak ezen ügy intézése kapcsán adnak felhatalmazást, a felperesre is kiterjesztően kell értelmezni. Az Info tv. 6. § (6) bekezdése szerint az érintett kérelmére, kezdeményezésére indult bírósági vagy hatósági eljárásban az eljárás lefolytatásához szükséges személyes adatok tekintetében, az érintett kérelmére indult más ügyben az általa megadott személyes adatok tekintetében az érintett hozzájárulását vélelmezni kell. A (7) bekezdés szerint az érintett hozzájárulását megadottnak kell tekinteni az érintett közszereplése során általa közölt vagy nyilvánosságra hozatalra általa átadott személyes adatok tekintetében. A (8) bekezdés szerint kétség esetén azt kell vélelmezni, hogy az érintett a hozzájárulását nem adta meg.

Az nem vitás, hogy a felperes testületi ülésen tett felszólalása elején közölt adatai tekintetében a fent idézett tv. 6. § (7) bekezdése alapján az ülésen történt szereplésére vonatkozóan az adatai kezeléséhez a hozzájárulás megadottnak tekinthető. A (6) és (8) bekezdés alapján azonban a konkrét ügygel kapcsolatosan, határozott nyilatkozatára tekintettel hozzájárulást vélelmezni nem lehetett.

Nem helytálló az alperes hivatkozása a körben sem, hogy a lakcímének közlése a felperes beazonosíthatóságához szükséges volt, figyelemmel arra, hogy a nevének közlését nem sérelmezte, az aláírásokat pedig személyesen gyűjtötte, így azok, akik személyes közbenjárására az íveket aláírták őt lakcímének közlése hiányában is pontosan azonosítani tudták.

Szükségesnek tartotta azonban a másodfokú bíróság a jogsértésre vonatkozó elsőfokú bíróság által tett megállapítás pontosítását. Az ugyanis a per során nem nyert bizonyítást, hogy a kerület összes lakója megkapta ezt a tájékoztatást. E körben a felperes bizonyítást nem ajánlott fel, a levél maga pedig azt tartalmazza, hogy annak kézbesítésére azért kerül sor, mert a címzett a felperes által készített aláíróívet aláírta. Mivel a felperes nevének közlését nem sérelmezte, így az alperes jogsértése kizárólag a lakcímének, mint egy konkrét személyes adatának engedély nélküli felhasználása körében valósult meg.

A felperes által kért elégtételadás tekintetében a másodfokú bíróság az elsőfokú döntéssel teljes egészében egyetértett, indokait ezért nem ismétli meg.

Nem tartotta azonban alaposnak a másodfokú bíróság a felperes sérelemdíj iránti igényét.

A Ptk. 2:52. § rendelkezései ugyanis kizárólag a jogsértés miatt bekövetkezett hátrány bizonyítását nem követeli meg a jogsértés megállapításának esetére, egyéb körülmények tekintetében azonban a kártérítésre vonatkozó szabályok alkalmazását rendeli.

A felperes arra hivatkozott, hogy az alperes jogsértő magatartása miatt érték őt szóbeli atrocitások. Ezt az állítását azonban nem tudta bizonyítani, ami az okozati összefüggés hiányát eredményezte az

alperesi magatartás és az őt ért sérelem viszonylatában.

A felperes és élettársa vallomása szerint előadott bekiabálások a perbeli levéllel tartalmi összefüggést nem mutatnak, azok a levélben foglaltakra közvetlenül nem utalnak. A felperes lakcíme nem kizárólag ezen levélből vált szélesebb körben ismertté, figyelemmel a nyilvános ülésről készült videofelvétel bárki számára megismerhető voltára, továbbá arra, hogy önkormányzati képviselő jelöltként diszponálta magát a levél keltét megelőzően közel egy hónappal - ténylegesen pártpolitikai szerepet vállalt az eseményeket megelőzően -, továbbá ismert volt a kerület ügyeiben végzett korábbi évtizedes tevékenységére is.

Más egyéb konkrét sérelemre pedig a felperes a személyes adatainak kezelése során bekövetkezett alperesi jogsértéssel összefüggésben nem hivatkozott, élettársa vallomásából az következett, hogy a közéleti tevékenysége sem változott ezzel összefüggésben.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy a személyiségi jogsértés miatti elégtétel adás megfelelő kompenzációja az alperesi magatartásnak, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, a fellebbezéssel nem érintett rendelkezéseit nem érintette.

A jogerős döntés a peres felek között a pernyertesség aránya tekintetében olyan változást nem eredményezett, ami az e körben hozott elsőfokú döntés megváltoztatását indokolná, figyelemmel a jogsértés megállapítására és az elégtétel adásra vonatkozó igény részbeni megalapozottságára. Mindezekre tekintettel a másodfokú eljárásban felmerült költségeik vonatkozásában a Pp. 239. §-nak utaló szabálya és a Pp. 81. § (1) bekezdés alapján a másodfokú bíróság is úgy rendelkezett, hogy azt a felek maguk viselik.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt illeték viseléséről a fenti arányra is tekintettel a 6/1986. (VI. 26) IM rendelet 13. § (2) bekezdése és 14. § alapján határozott.

Budapest, 2017. március 8.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
előadó bíró

dr. Istenes Attila s.k.
bíró